

Sygn. akt I CSK 1026/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa Izby Lekarskiej z siedzibą w P.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Zdrowia
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 3 czerwca 2014 r.,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego Skarbu
Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 5400
(pięć tysięcy czterysta) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na wszystkich tych przesłankach, poza jednak nieważnością postępowania. Stanowiska skarżącej nie sposób jednak podzielić. Przede wszystkim nie sposób uznać, że kwestia podstawy odpowiedzialności pozwanego Skarbu Państwa z tytułu należności przysługujących Izbie Lekarskiej za powierzone jej czynności budzi wątpliwości. Wobec wiążących w sprawie ustaleń, z których wynika, że strony łączyła w tym zakresie stosowna umowa przyjęta przez Sąd drugiej instancji kwalifikacja prawna jako roszczenia z tytułu nienależytego wykonania umowy jest trafna. Tym bardziej, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego nie budzi wątpliwości, że do powierzenia czynności z zakresu administracji państwowej podmiotom prywatnym może dochodzić drogą umowy cywilnoprawnej. Wiążąca prawna uzyskuje wówczas charakter stosunku prawnego zbliżonego do umowy zlecenia (art. 750 k.c.; por. wyrok SN z 3 sierpnia 2006 r., V CK 8/06, nie publ.).

Analiza podstaw skargi kasacyjnej nie uzasadnia także twierdzenia, że jest ona w sposób oczywisty uzasadniona, skoro zmierza przede wszystkim do podważenia wiążących Sąd Najwyższy ustaleń faktycznych w sprawie (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.